

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

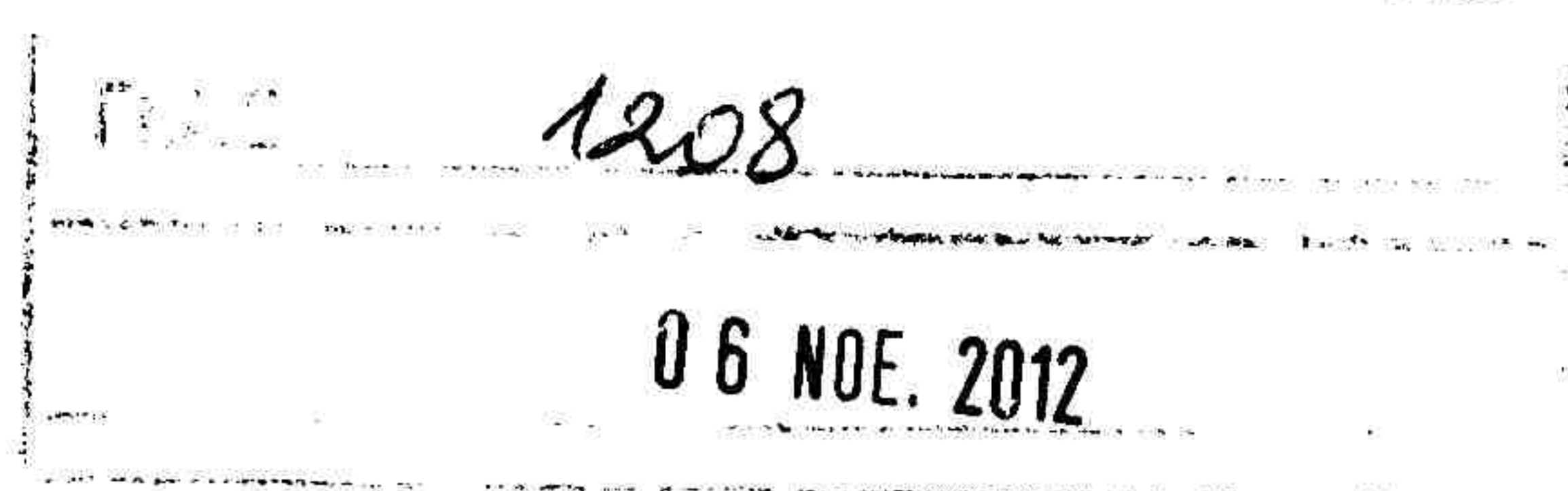
- **Εσωτερικών**

Θέμα: « Έξι χρόνια για να συσταθεί μια επιτροπή στο ΥΠΕΚΑ για τον ΑΟΟΑ»

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας « Το Παρόν» στις 14-10-2012 που αναφέρεται στην κωλυσιεργία του ΥΠΕΚΑ, για την σύσταση επιτροπής που θα συζητά θέματα που αφορούν τον ΑΟΟΑ.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Έξι χρόνια για να συσταθεί μια επιτροπή στο ΥΠΕΚΑ για τον ΑΟΟΑ

Αντίστοιχο κι όμως αληθινό! Έξι χρόνια χρεώστηκε το ΥΠΕΚΑ (πάλαι ΥΠΕΧΩΔΕ) για να συσταθεί μια επιτροπή η οποία θα αντιμετώπιζε τα πολύπλοκα ζητήματα που έθεσε το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) το 2006 για τη Ζώνη Αορίκου Αναβάσμου (ΖΑΑ) Πικερμίου - Ραφήνας. Μιας περιοχής πολύ σημαντικής για τον ΑΟΟΑ, η οποία αποτελεί το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτοαναίρεσης και αφεργυρότητας ενεργειών του κράτους και των υπηρεσιών του ανέναντι στους πολίτες.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η αντίστοιχη «περίπτωση» ξεκινά το 1971, όταν ο ΑΟΟΑ αγόρασε διόστρατες εκτάσεις 2.500 περίπου στρεμμάτων στην περιοχή Πικερμίου - Ραφήνας που ήταν α-

ναμεληγμένες με άλλες εκτάσεις οικοδομικών συνεταιρισμών και ιδιωτών σε συνολική έκταση 6.000 στρεμμάτων. Οι εκτάσεις αυτές είχαν και έχουν ξεκάθαρο ιδιοκτησιακό καθεστώς. Το 1988 η όλη έκταση καθορίστηκε με ΠΔ ως Ζώνη Αορίκου Αναβάσμου με φορέα τον ΑΟΟΑ, αφού είχε προηγηθεί απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ για τη χωροθέτηση και οικιστική καταλληλότητα των 6.000 στρεμμάτων, εκ των οποίων τα 4.000 αγροτικού χαρακτήρα και τα 2.000 δασικού, που θα αποτελούσαν χώρους πρασίνου.

Από το 1988 έως και το 2000 γίνονταν διαρκείς αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο, καθένα εκ των οποίων αναπόφευκτα ενέχυρες που είχαν ήδη γίνει, με αποτέλεσμα συνεχείς ανατροπές και αντίστοιχες επι-

βαρύνσεις της έκτασης με πράξεις της διοίκησης (αρχαιολογικά, Πενταδικά, νέα δασικά), παρότι είχαν εκδοθεί όλες οι απαραίτητες αρχικές εγκρίσεις.

Το 2000 το ΥΠΕΧΩΔΕ συνέταξε επιτάχουσι διάταγμα έγκρισης της ΖΑΑ σε σχέδιο νόμου, που όμως απορρίφθηκε από το ΣτΕ. Στην συνέχεια ο ΑΟΟΑ ανασύναψε την πολεοδομική μελέτη με βάση τις υποδείξεις του ΣτΕ και την επανυπέβαλε μέσω ΥΠΕΧΩΔΕ στο ΣτΕ, το οποίο και πάλι, το 2006, την απέρριψε, δημιουργώντας νέες μεγάλες ανώλετες οικιστικών εκτάσεων και σοβαρότατα πολεοδομικά και νομικά ελλείμματα για τη βιωσιμότητα της ΖΑΑ. Εκτοτε πέρασαν έξι χρόνια χωρίς το ΥΠΕΚΑ να κάνει τίποτα και μόλις φέτος συνέστησε μια επιτροπή η οποία -στη χαριτιά τουλάχιστον- θα προτείνει λύσεις για όλα τα θέματα που έθεσε το ΣτΕ.

Είναι αυτονόητο ότι απαιτείται πολιτική βούληση για να ολοκληρωθεί το έργο της επιτροπής σε σύντομο χρόνο, να εννοχωθεί η επιτροπή με ειδικούς και να συντονιστούν οι κυβερνητικές, ενέχυρες σε ανώτατο επίπεδο.

Από την πλευρά του ΥΠΕΘΑ, η βούληση για ρύθμιση της εκπαιδευτικής υπόθεσης, διότι θα δοθούν επιτάχουσι, σε χιλιάδες δικαιούχους του ΑΟΟΑ τα οικοπέδα που έχουν χυσοκληνηθεί.

Οι γνωρίζοντες, πάντως, θεωρούν ότι για τη λήψη του αδιεξόδου που «σέρνεται» από το 1988 η προσφρότερη λύση είναι η έγκριση της ΖΑΑ σε σχέδιο νόμου με νόμο, όπως έγινε για την περιοχή της Ανεούρας το 2002. Μέχρι τότε το δρόμο των χιλιάδων δικαιούχων θα συνεχίζεται...